

"Stajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krone, za pol in četrt leta razumno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnina z ozirom na visokost poštne. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 v. Uredništvo in upravnštvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje števil. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak tork zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 6.

V Ptuj v nedeljo dne 6. februarja 1910.

XI. letnik.

Ljudski škodljivci!

Prvaški poslanci hočejo deželni zbor razbiti! — Gospodarsko delo preprečeno! — „Švindlerji“ in „komedijanti“.

Kakor znano, so prvaški poslanci pod načelstvom dr. Šušteršiča svoj čas preprečili delo v državnem zboru, pustili dežele v dolgih in škodovanih s tem grozovito vsemu ljudstvu. Razburjenje nad tem brezvestnim činom še ni ponehalo in že se poroča o drugem brezvestnem činu, se poroča o političnemu zločinu prvaških poslancev. Isto igro kakor v državnem uredništvu so tudi v štajerskem deželnem zboru. Prišli so pretekli tork z obstrukcijo, to se pravi: prvaški poslanci ne pustijo deželni zbor delati...

Kmetje, ljudstvo, vsi, ki plačujete krvave davke, — ali veste kaj to pomeni? Prvaški poslanci ne pustijo, da bi deželni zbor sklenil tiste postavke, ki so vam v korist! Oni ne pustijo, da bi se vam dalo podpore, ki jih zahtevate, oni hočejo zaradi politične hujskarije vse uničiti, kar je vsvarilo delo pametnih mož...

Dr. Korošec,
Dr. Kukovec,
Dr. Benkovič,
Dr. Verstovšek,
Ozmeč,
Meško
Pišek
Novak
Tergraglav
Robič
Vrečko
Roškar

to so imena teh ljudi, ki vam ne privoščijo ničesar, ki hočejo, da bi vi še naprej trpeli v revščini...

Kmetje, vstanite kot en mož in povejte tem prvaškim poslancem svoje mnenje!

Preč s tistimi, ki nam škodujejo!

Luftbalon R 1910 — na pustni tork.

(Po resnični dogodbi.)

Odborniki vsake posojilnice nekje na širnem svetu (pa ne na Štajerskem) sedijo v potu svojega obraza okoli velike mize v posvetovalni dvorani in se pečajo z rešitvijo dospelih prošelj in drugih vlog.

Ze precej aktov se je v kratkem času rešilo in že priletni predsednik komaj dospe, nove predlagati; ko bi šlo vse tako v istem redu, rešilo bi se lahko nad sto prošelj v eni uri. Ali v tej drugače imenitni družbi je bil eni neobdajatev prisoten, to je šele pred kratkim privravnani: vaški urmaher: temu kešču, ki sploh v tako imenitno družbo ne paše, ni prav nič prav, čez vse kritizira in danes se posebno je nekako občutljiv. Gre se ravno za dovolitev večjega posojila, kojega želi neki mestni špekulant na svojo v bližini vasi na nekem griču ležajo „solnčno uro“, da bi se iste lažje znebil.

Vaški šulmaster, kateri je solnčno uro cenil, prav toplo priporoča, da se posojilo v naprošeni visokosti dovoli, ker pa urmaher nekaj z glavo odkimavljaje, ga šulmaster takoj ošteje, češ: ali dvomiš ti tudi morda na

Zadnje poročilo: Slovenski prvaški poslanci so sklenili, da nadaljujejo z obstrukcijo. To se pravi: zapravljalji bodejo še nadalje čas deželne zbornice. Pomisliti se mora, da čuka cela vrsta postav rešitve. Zlasti zadeve, ki se tičejo podpore kmetov in prepotrebni železnice se valed prvaškega nastopanja ne more rešiti. Nadalje je treba to-le pomisliti: vsak dan deželnozbornice seje košta davkoplačevalce 1000 kron. Prvaški poslanci vzamejo torej z vsakim dnevom tisoč kron iz naših žepov! In vse to za politiko! Vse zaradi lahkomišelnosti ter brezvestnosti! Ljudstvo, predrami se! Kmetje, zberite se in protestirajte odločno!

Svoji k svojim!

Nosili bi vodo v Dravo, ako bi ponavljali pomen te besede. Vsakdo razume dandanes geslo „Svoji k svojim“ — eden na ta način, drugi zopet na drugačen način. Izpregovoril je to besedo najprve češki vođa Palacky, ki je dejal: „Svoji k svojim, ali vedno pošteno!“ Naši prvaški seveda so takoj videli, da je ta Palackyjeva beseda predriča in — prepoštena. In zato so ji svojeglavno odrezali zadnji konec („ali vedno pošteno“) ter obdržali edino začetno besedo: „Svoji k svojim“... Poštenost so prvaški na Slovenskem odrezali tej češki besedi...

„Svoji k svojim!“... Dobro! Poslušajmo, kaj pravijo zagovorniki te besede. „Svoji k svojim pomeni“ — tako trdijo prvaški — „da naj Slovenci vse svoje potrebnosti le pri Slovencih krijejo, da naj slovenski kmet svoj denar edino slovenskemu trgovcu nosi, da naj Slovenec edino k slovenskemu advokatu, duhovniku, trgovcu, fabrikantu, uradniku hodi“... Dobro, iz stališča slovenskega narodnjaka se da ta nazor zagovarjati. Ali odgovor na to zahtevo narodnjakov more biti le ta-le: slovenski trgovci, obrtniki, fabrikanti in advokati morajo biti tudi najboljši in cenejši za slovenskega kmeta! Ako krije slovenski kmet svoje potrebnosti edino pri Slovencih, no, potem morajo ti Slovenci zanj tudi naj-

cenejši in najboljši biti. Kajti škandal bi vendar bilo, ako bi gotovi Slovenci iz „narodnjakstva“ profit in kšeft delali...

Ja, ja, škandal, grdi škandal bi to bilo! Ali žalibog, da moramo to-le nepobitno dejstvo omeniti: Vsi tisti, ki so doslej tako glasno trobili geslo „Svoji k svojim“, bili so v resnici najgrši oderuhi in najhudebnější izsesalci slovenskega ljudstva!!! Beseda ta je ojata in vendar resnična! Vse brezobzirno gibanje, ki je pod geslom „Svoji k svojim“ zaslovelo po Slovenskem, ni bilo drugega, nego najpoglejša in najgrša judovska reklama...

Mi vzremo to glavno obdolžitev prvaštvu v obraz! Ali mi ne trdimo in obdolžimo samo, marveč mi bočemo tudi dokazati!

O prvaško-političnih duhovnikih ne bomo govorili. Ti ljudje so tako „narodni“, da slovenskim kmetom za poroke, krsti in pogrebe 10 krat toliko računajo, kolikor bi po postavi računati smeli. Tem ljudem je vse prosto. Besedo „Svoji k svojim“ so si valed tega prestavili v drugo: „Tvoje k mojim!“... Poleg političnih farjev stojijo med voditelji slovenskega ljudstva prvaški advokati! Ti slovenski advokati so vedno prvi, kadar je treba tuliti geslo „Svoji k svojim“. Mi smo že na podlagi javnih dokazov oditali raznim prvaškim advokatom, da 2 krat, 3 krat več računajo, nego bi smeli! Očitati smo to dr. Brejcu v Celovcu, dr. Benkoviču v Celju, dr. Brumenu v Ptuj itd. Nobeden teh poštenjakov ni niti meznica ganil, da bi si opral čast! Nobeden nas ni tožil! Torej je gotovo res, kar smo pisali. V današnji številki dokazujemo prvaškemu advokatu dr. Pipišu, da za navadne pogodbe še enkrat toliko računi kakor bi to smeli. In tudi dr. Pipiš nas ne boče tožil, ker dobro ve, da je res, kar pišemo... Takim prvaškim advokatom velja torej geslo „Svoji k svojim“ le zato, da čim več računajo... In ako se kdo proti temu pritoži, no, potem se mu zna tako zgoditi, kakor tistemu slovenskemu kmetu v Slov. Gradcu, katerega je njegov lastni advokat siloma iz sodnijske dvorane vrغل... Oj kmetje,

ne go je šel poprej prijatelj — šulmaster je zopet gviljal, — kot bistrejši na umu premagal je nemirnega duha urmaharja, na celi črti, brez da bi nekoliko kratkovidni urmaher to zapazil. Šele ko je v mestnih cajtengah bral, ko je tam črno na belo stalo, da je on — urmaher — lump — odpadnik — izdajalec — judež — potem šele si je obrisal precej zamazane oči in zdaj je zapazil, da so ga mogočnili iz človeške družbe izbacili, ja da mu je celo v cajtengah zašugano, da jih bo pri prvi priliki dobil po narodni njegovi butci — in to vse zavoljo te prešmetane solnčne ure... Ves preplašen urmaherček hitro izstopil iz vseh narodnih in drugih društev, odloči častna mesta v vaškem „Kegeklubu“, kjer je bil „Aufseher“, pri „Eislaufverein“ kjer je bil „Oberschlittschuh-Anschneider“ itd. in sklene, ker si ni življenja svest, odraščati — ja odradati — prej ko mogoče. Ker pa ima siromak precej veliko obitelji, kupil je pri vaškem kramarju 10 metrov tintuha, v bližini tovarni nekaj flaš „Elektre“ in dela sedaj z svojo „ta staro“ — Luftbalon, da bo prej ko mogoče odplaval. — Upamo, da — ako ostane vreme ugodno — naš urmaher z vsemi svojimi na pustni tork stopi v „Luftbalon R 1910“ in z jeznim pogledom na bližnjo „solnčno uro“ odplava za — vedno!

Boshafter Kerl.